

Publicerad 2018-03-08 21:23 av StellaStrössel

Med anledning av Internationella kvinnodagen:

Hur man använder kvinnan i skönspråket, befäster tankesätt och normer vi säger oss vilja förändra. Tycker jag

Blommor och bin

Näckrosen flyter i solkyssta vattendrag. Nja... ta ett snabbdyk under ytan så påminns du om att stjälken är ordentligt fast i den botten som fött upp den. Den kan inte göra något alls åt de bin som väljer att lapa dess nektar. Undrar om näckrosen vet att den sitter fast i sin egen utveckling? Eller är det sitt eget ursprung? Nåja. Jag antar att den är lyckligare som inte dyker för djupt i detta. Låt näckrosen tro att den flyter av egen kraft och väljer bin efter eget... eh... huvud? Äh. Om igen:

Näckrosen flyter i solkyssta vattendrag
lockar förföriskt hela bikupan
Låter kärleksdoft slingra ur mogna knoppar
öppnar sig blott för Den Rätte Drönaren

Hujedamej. Det här kan aldrig gå väl. Varken dikten eller innehållet i den. Jag menar: Blommor väljer inte vilka bin som ska utnyttja dem. Blommor kan inte välja att öppna sina knoppar. Blommor sitter mer eller mindre djupt rotade i marken. De kommer ingenstans utan att offra livet. Och eftersom blommor inte har röst, är det ingen som hör sådana skrika vare sig ja eller nej. (Det kan leda till trubbel för både blommor och bin efter en utekväll på Stureplan.)

Nej.

Härmed lovar jag på heder och samvete att aldrig beskriva en kvinna, hennes kön, eller spel mellan henne och honom i blommande metaforer. En fjättrad stjälk blir en fjättrad själ blir en fjättrad kropp blir ett fjättrat sinne.

Blir ett fjättrat språk.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren StellaStrössel med Poeter.se id #25307 innehar upphovsrätten